

Π.—Ξέρω κι' ἐγώ, τί νά σοῦ πάλι.

Φ.—

Νά ξεραθῆς, τσιφοῦτη.

Π.—Φαντάσου τώρα, Φασουλῆ, μέσα στήν θρόσι τούτη
ἐπαναστάτης φλογερὸς νὰ σηκοθῆ κι' ὁ κληρὸς
καὶ κάθε θιάκος καὶ παπάς νὰ γίνη κι' ἕνας ἥσως,
καὶ τῆς ἀναγεννήσεως μαχαίρα μαυρομάνικα
νὰ βλέπης νά προβάλλουε μέσ' ἀπὸ φαρομάνικα.

Δρὸ Προῦπολογισμοί, ὄρὸ μεγάλοις κλονισμοί.

Φ.— Μέγας ἐνθουσιασμοί...
ὁ Προῦπολογισμὸς
ὁ σωτήριος περὶ
κι' ὅλοι κρέζοντ' Ὁσαυδί

Δρὸ προῦπολογισμοὶ μᾶς ἐτάραξαν συγχρότως,
τῆς Ἑλλάδος, Περικλῆ καὶ τῆς γράας Ἀλβίνος.
Ἐνα φοβερὸν ἀνάνα
βλέπει καὶ στήν Ἀλβιάνα,
καὶ παλεύου κι' ἔκει πέρα
σὴν γρηθ τὴν Ἐγγλιτέρα.

Εἶπε τῆς Βρεττανίας ὁ Τσῶρτσιλ ἐν σκουθῆ:
ἐκεῖνος ὁ θανάσης, ποῦναι παπὰ παιδί, τὴν
χαράζει νέους δρόμους, κάνει γενναία βήματα,
κι' ἐγὼ θά κάθωμ ἔτσι μὲ τὰ παλὰ συστήματα;

Εἶπε κι' εὐθὺς ἐσάκρωσε Προῦπολογισμὸ,
ποῦ σ' τοὺς Μυλόρδους ἔφερε ψυχῆς ἀναβαράσιμ,
καὶ πᾶσθησαν ἢ δὴ ὁ Βουλαῖς,
ἢ Κάτω μὲ τὴν Ἄνω,
κι' ἀντάρας γίνονται πολλοὶς
κι' ἔκει, καθὼς μανθάνω.

Πόσα καὶ πόσα δὲν ἀκοῦν οἱ Λόρδ' οἱ φοικαράδες,
κανένας Λόρδος ἔλεος καὶ χάριν δὲν εὗρισκε,
τοὺς λένε φατασώηδες, τοὺς λένε κουλαραδες,
ποῦ τρῶνε τὸν περίδρομο κι' ἔλο ροφουὲν οὐσίω.

Τοὺς ὀνομάζου ἀναιδεις,
ποῦ θέλου κόσμου γέλοισιμ,
Τρικοῦλους βαρλοειδεῖς
καὶ ριφτυοὶ γὰ φέτισιμ.

Εἶδες ποτὲ Μυλόρδο, ξιάντη στραβοκέλη,
καὶ τῆς Βουλῆς τὸν Λόρδων εἶδες ποτὲ σου μέλη;
λένε πῶς ἔχουν στέρνας γεμάτας μὲ στερλίνας
κι' ἀφίρνωε τοὺς ἄλλους νά τρῶνε καρβαλίνας.

Αὐταῖς λοιπὸν τοὺς Λόρδους φορολογεῖ δεινὸς
ὁ Τσῶρτσιλ ὁ τρανὸς
καὶ τὴν Βουλὴν τὸν Λόρδων τὴν καίει καὶ τὴν τσοῦζει,
γι' αὐτὸ τὸν ἀπορρίπτει καὶ μαίνεται καὶ σκούζει.

Κλάψε λοιπὸν καὶ τούτους
μὲ τοὺς μυθώδεις πλοῦτους.
Κύττα τῆς Λορδούσης ἔκαστο νὰ μοικυέτο
καὶ κλάψε κάθε Λόρδο,
ὅπου θά καταντήσῃ νὰ τρῶψ, Περικλέο,
ξερὸ ψομί καὶ σκόρδο.

Ἦ Περικλῆ τὸν Ἀθηνῶν,
τὸν Ἀσκουὶ τὸν Βρεττανῶν
προσκύνει καὶ χαίρεται.

Ἄγγλος μὲ στένος καὶ μαλά,
ποῦ τοῦ τῆς ἔβρεξε καλὰ
κυρία σουφραῖετα.

Χαιρέτησε τὸν Ἀσκουὶ, ποῦ μὲ πολὺ γεινάτι
θέλει νὰ μὴ στῶν φιφτυοῦ τὸ λυμασμένο μάτι.
Κυβέρησις, ποῦ τὸν τρανὸν φερμάει τὸ σκαπιλά,
Κυβέρνησις πολιμεικῆ,
φιλελευθέρα, λαϊκῆ,
καὶ σ' ὅλα ρηεκέλευθος καθὼς τοῦ Κυρηακούλη.

Κι' ἂν σ' τοὺς μέλλοντας ἀγῶνας παρὰ πᾶσαν μας ἐλπίδα
τούτων τῶν φιλελευθέρων δὲν ἀσπρίσου τὴν μερῶα,
κι' ἂν καὶ πάλιν οἱ Μυλόρδοι μὲ θριάμβου κινωμὸν
ἀπορρίψου τοῦ σιρ Τσῶρτσιλ τὸν Προῦπολογισμὸν,
τότε πᾶ ὁ ἀποκορήσις γίνεται καὶ τὰς δύο χεῖρας
καὶ τὸν Βρεττανῶν ὁ Τσῶρτσιλ σὸν τὸν Τσῶρτσιλ τῆς Κερ-
[ῶρας]

Δρὸ Προῦπολογισμοὶ μᾶς ἐτάραξαν συγχρότως,
τῆς Ἑλλάδος ἠπλαθὴ καὶ τῆς γράας Ἀλβίνος.
Ἄνδρες δύο θέτου νεὰς τῆς οἰκονομίας βάσεις,
ὁ τῆς Ἀλβίνος Τσῶρτσιλ κι' ὁ δικὸς μᾶς ὁ θανάσης.

Ἔμνετε καὶ τοὺς δύο μὲ λύρας ἐκταχόρδους,
ὕμνετε κι' ἐν ὀργάνοις, ὅπου δὲν ἔχουν κόρδα...
τῶν Ἄγγλων ὁ θανάσης φορολογεῖ τοὺς Λόρδους,
κι' ὁ Τσῶρτσιλ τῆς Ἑλλάδος φορολογεῖ τὴν Λόρδα.

Δρὸ Προῦπολογισμοὶ μᾶς γανῶνου τὰ μαλά...
Π.—Λοιπὸν λάβε, Φασουλῆ, δὴ σγαμπίνα καὶ καλὰ.

Εὐάγγελος ὁ Καλλοντζῆς, κάθε θνητοῦ σαρκου
χειροῦργος θαυματοποιός, πᾶρῶνον εὐφροσύνην,
ἐπῆρε τὸ παρὸσημον Λαζάρου-Μαυρικίου
ἀν' ὄσων στήν οἰσιμόκλητον εἰργάσατο Μεσσηνῆν.
Διὸ χειροῦργον προσφιλῆ κι' ὁ Φασουλῆς συγχαίρει
καὶ θερμωσφίγγει τὸ δεξιὸν κι' ἀριστερὸ τοῦ χεῖρι.

Καὶ καρπόσεις ποικιλίας,
ἢ ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ὁ Χρῆστος Ἐάμα Πάμταμος, νέος κολλῶν προσόντων,
ἐσοῦδασε παρ Ἰταλῶς ταρτικῆν ὀδόντων,
κι' ἔδω μετ' ἐξεδάσκων λαμπρὰν δοκιμασίαν
εὐδωλῶνος τὴν πατρικὴν ἀνελαβ' ἐργασίαν.